

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Krupičkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **S. H. H.**, zast. Mgr. Markem Eichlerem, advokátem se sídlem Nekázanka 888/20, Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2026 č. j. OAM-1327/ZA-ZA11-HA15-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 4. 2026, č. j. 13 Az 3/2026-25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] V záhlaví uvedeným rozhodnutím shledal žalovaný žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) téhož zákona. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalobu, kterou Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) shora označeným rozsudkem zamítl.

[2] Městský soud vyšel z toho, že žalobce podal dne 19. 11. 2025 opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany proto, aby mohl zůstat se svou rodinou, neboť ho děti potřebují. Současně uvedl, že stejné skutečnosti uplatnil během správního řízení o jeho první žádosti a že se v jeho případě nic nezměnilo. Za této situace postupoval žalovaný podle městského soudu správně, pokud žádost posoudil jako nepřipustnou. Žalovaný nemohl zohlednit tvrzené zhoršení zdravotního stavu žalobcova syna, neboť tuto skutečnost žalobce uplatnil teprve v žalobě. Jelikož žalovaný posoudil žádost jako nepřipustnou, nezabýval se ani udělením humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu. Proto nemohou být důvodné námitky žalobce směřující do neudělení této formy ochrany; nadto bylo citované ustanovení v době rozhodování žalovaného již zrušeno. Městský soud uzavřel, že žalovaný zjistil řádně skutkový stav věci. Ztotožnil se i s jeho závěrem, že žalobce neuvedl nové ani azylově relevantní skutečnosti. Z dosavadní pobytové historie žalobce a jeho tvrzení je podle městského soudu zřejmé, že žalobce má po svém propuštění z výkonu trestu problém zajistit si pobytové oprávnění. Jediným účelem opakované žádosti je tedy snaha o legalizaci pobytu, což nelze činit prostředky azylového práva.

[3] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Její přijatelnost dovozuje z toho, že se městský soud odklonil od ustálené judikatury týkající se posuzování intenzity odůvodněného strachu z pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu, jakož i obav z hrozby skutečného nebezpečí závažné újmy dle § 14a téhož zákona. Městskému soudu dále vytýká, že se nedostatečně vypořádal s námitkou nedostatečného zjištění skutečného stavu věci bez důvodných pochybností. Stěžovatel v žádosti sdělil důvody, pro které žádá opakovaně o mezinárodní ochranu, které měl žalovaný aprobovat. Také v žalobě zdůvodnil, proč splňuje podmínky pro udělení některé formy mezinárodní ochrany. Městský soud přesto neshledal jeho argumentaci důvodnou a potvrdil nepřezkoumatelné a nezákonné napadené rozhodnutí, čímž zatížil těmito vadami také svůj rozsudek. Městský soud nedostatečně posoudil i námitky týkající se neudělení humanitárního azylu. Stěžovateli měl být tento typ ochrany udělen a žalovaný vybočil z mezí správního uvážení, pokud tak neučinil. Stěžovatel proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek městského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Kasační stížnost obsahuje rovněž neodůvodněnou žádost o přiznání odkladného účinku.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že kasační stížnost není přijatelná ani důvodná. Městský soud posoudil věc v souladu s ustálenou judikaturou a jeho rozsudek netrpí nepřezkoumatelností. Žalovaný posoudil žádost správně jako nepřijatelnou. Sám stěžovatel výslovně potvrdil, že podává opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany ze stejných důvodů, které uvedl v žádosti původní. Zhoršením zdravotního stavu syna začal argumentovat teprve v žalobě. Dle žalovaného je opakovaná žádost ryze účelová, jejím jediným účelem je legalizace stěžovatelova pobytu po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Argumentace týkající se humanitárního azylu je pak s ohledem na nepřijatelnost žádosti zcela lichá a mimoběžná. Vzhledem k tomu žalovaný navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

[5] Dříve, než mohl Nejvyšší správní soud přistoupit k vypořádání námitek uplatněných v kasační stížnosti, musel posoudit otázku její přijatelnosti.

[6] Na nyní projednávanou věc se totiž užije § 104a odst. 1 s. ř. s., podle něhož platí: *Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.* Pro vymezení institutu nepřijatelnosti Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž vyložil neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“. Z uvedeného usnesení plyne, že kasační stížnost lze přijmout k meritornímu přezkumu v případě rozpoznatelného dopadu řešení právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního právního pochybení krajského soudu.

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[8] Stěžovatel spatřuje přijatelnost své kasační stížnosti v tom, že se městský soud odchýlil od ustálené judikatury při posuzování intenzity odůvodněného strachu z pronásledování,

pokračování

respektive důvodných obav z hrozby skutečného nebezpečí vážné újmy. Pomine-li Nejvyšší správní soud, že toto tvrzení je formulováno zcela obecně a nenachází žádný odraz v samotném zdůvodnění kasační stížnosti, pak musí beztak konstatovat, že se zcela míjí s rozhodovacími důvody městského soudu i rozhodnutí žalovaného (viz dále).

[9] Důvod přijatelnosti nezakládá ani tvrzení stěžovatele o nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku pro nedostatečné vypořádání námitek týkajících se řádného zjišťování skutkového stavu a neudělení humanitárního azylu. I tyto totiž odrážejí nepochopení rozhodovacích důvodů městského soudu. Ten v napadeném rozsudku jasně a srozumitelně vysvětlil, že se v případě opakované žádosti neposuzuje splnění důvodů pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany, ale pouze to, zda jsou tvrzeny nebo se objevily nové azylově relevantní skutečnosti (body 13. a 14.). Městský soud proto nepřezkoumával, zda stěžovatel splňoval podmínky pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany, neboť toto posouzení bylo provedeno v řízení o jeho první žádosti o mezinárodní ochranu (Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost stěžovatele usnesením ze dne 9. 10. 2025, č. j. 9 Azs 113/2025-38, pro nepřijatelnost). Zabýval se pouze tím, zda obстоjí závěr žalovaného o nepřípustnosti opakované žádosti stěžovatele pro absenci *nových* azylově relevantních skutečností.

[10] Tento postup odpovídá konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu k opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, podle níž žalovaný nejprve posuzuje pouze její přípustnost, tedy zda žadatel uvedl nové skutečnosti nebo zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany; teprve v kladném případě následuje meritorní posouzení žádosti (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, č. 2642/2012 Sb. NSS, usnesení ze dne 18. 3. 2026, č. j. 6 Azs 1/2026-36, bod 14, nebo ze dne 20. 12. 2022, č. j. 6 Azs 324/2021-43, body 25-26). V řízení o opakované žádosti, která byla posouzena jako nepřípustná, se přitom meritorně neposuzují ani důvody pro udělení humanitárního azylu (např. usnesení ze dne 13. 5. 2021, č. j. 1 Azs 95/2021-24, nebo ze dne 19. 4. 2024, č. j. 4 Azs 29/2024-33).

[11] Městský soud tak postupoval zcela v souladu s ustálenou judikaturou. Shrnu, na základě jakých skutečností žalovaný závěr o absenci *nových* azylově relevantních skutečností učinil, a vyjádřil se k tomu, proč byla tato zjištění pro daný závěr dostačující (body 19. až 22.). Stěžovatel ostatně ani neuvádí, které skutečnosti měl žalovaný v tomto ohledu opomenout a nerozporuje ani závěr městského soudu, že ve správním řízení neuplatnil tvrzení o zhoršení zdravotního stavu syna.

[12] Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že neshledal žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti, proto ji podle výše citovaného § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl.

[13] Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jelikož rozhodl o samotné kasační stížnosti bez zbytečného prodlení po provedení nezbytných procesních úkonů (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2019, č. j. 9 Azs 72/2019-32).

[14] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., protože neshledal důvod k jinému postupu ve smyslu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2021, č. j. 9 Azs 32/2021-32, které na základě usnesení

rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, část III. 4., připouští možnost přiznat náhradu nákladů řízení „úspěšnému“ účastníkovi. Stěžovatel v řízení úspěch neměl a žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti ani nevznikly.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky

V Brně dne 30. června 2026

Mgr. Lenka Krupičková
předsedkyně senátu